1962 సుప్రీం కోర్టు నివేదికలు (1) 845

ఇందర్ సింగ్

వర్సెస్

గుర్దియాల్ సింగ్

దాస్, ఎస్.కె., హిదయతుల్లా, ఎం., షా, జె.సి.

దత్తత-ఆచారం-లుధియానాకు చెందిన జాట్లు--కుమారుడిగా సాధారణ చూడటం తప్పనిసరి అయితే.

లుధియానా జిల్లాకు చెందిన ఎన్ అనే జాట్ వివాదంలో ఉన్న ఆస్తిలో చివరి పురుషుడు. గ్రామపంచాయతీ ముందు పిటిషనర్ ను దత్తత తీసుకుని గుర్రాన్ని పంచి అతనికి అనుకూలంగా దత్తత పత్రాన్ని అమలు చేశాడు. అప్పీలుదారునితో కొద్దికాలం జీవించాడు. కొన్ని వారాల తరువాత ఎన్ అప్పీలుదారుని విడిచిపెట్టాడు, ఐదు నెలల్లో దత్తత పత్రాన్ని రద్దు చేశాడు మరియు అప్పీలుదారుని తన కుమారుడిగా ఎటువంటి సంబంధాన్ని తిరస్కరించాడు. మూడేళ్ల తర్వాత ఎన్ చనిపోయాడు. అప్పీలుదారుడు N యొక్క ఆస్తులను వాదించాడు, అతను N ద్వారా చెల్లుబాటు అవుతుందని మరియు ఒకసారి చెల్లుబాటు అయ్యే దత్తతను రద్దు చేయలేమని వాదించాడు.

అప్పీలుదారును ఎన్ చట్టబద్ధంగా స్వీకరించలేదని అభిప్రాయపడింది. లుధియానా జిల్లాలోని జాట్లలో ప్రబలంగా ఉన్న నిబంధనలకు అనుగుణంగా సంప్రదాయ దత్తతకు అవసరమైన లాంఛనాలు: (1) దత్తత ప్రకటన మరియు (2) నియమిత వారసుడిని కుమారుడిగా సాధారణ ఆచరణ చేయడం. కేవలం ప్రకటన లేదా దత్తత పత్రాన్ని అమలు చేయడం కూడా పూర్వాపరాలు లేదా తరువాత కుమారుడిగా పరిగణించబడకుండా సరిపోదు. ప్రస్తుత సందర్భంలో రెండవ ఫార్మాలిటీ లోపించింది, అప్పీలుదారుని N తన కుమారుడిగా

భావించాడనడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు; దీనికి విరుద్ధంగా అతను ఇంతకు ముందు చేసిన అబద్ధపు ప్రకటనను తిరస్కరించాడని చూపించడానికి ఆధారాలు ఉన్నాయి. గురుబచ్చా వి. బుజా, (1911) 46 పుంజ్. రికార్డు 151, బాజ్ సింగ్ వర్సెస్ ప్రతాప్ సింగ్, (1923) 77 ఐ. సి. 473, చజ్జు వర్సెస్ మెహర్ సింగ్, (1930) 31పి.ఎల్.ఆర్. 997, చనన్ సింగ్ వర్సెస్ బూటా సింగ్, ఎ.ఐ.ఆర్. 83 మరియు కిషన్ సింగ్ వర్సెస్ తరు, ఎ.ఐ.ఆర్. 1949 తూర్పు పంజాబ్ 342.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి,., సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 141 ఆఫ్ 1956.

1952 సివిల్ రెగ్యులర్ సెకండ్ అప్పీల్ నెంబరు 337లో చండీగఢ్ లోని పంజాబ్ హైకోర్టు 1954 సెప్టెంబర్ 2న ఇచ్చిన తీర్పు, డిక్రీ నుంచి అప్పీలు.

పిటిషనర్ తరఫున అచ్రూ రామ్, ఆర్.గణపతి అయ్యర్, జి.గోపాలకృష్ణన్.

ఎస్.పి.సిన్హా, వి.ఎన్.సేథీలు ప్రతివాదులుగా నిలిచారు.

1961. ఏప్రిల్ 10. 1955 మార్చి 7న పంజాబ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన ధ్రువీకరణ పత్రంపై దాఖలైన అప్పీలుపై జస్టిస్ ఎస్ కే దాస్ ఈ తీర్పును వెలువరించారు. పంజాబ్ రాష్ట్రంలోని లుధియానా జిల్లాకు చెందిన జాట్లలో అమలులో ఉన్న ఆచార దత్తత నియమాలకు అనుగుణంగా మొదటి కేసులో పిటిషనర్ మరియు ఇక్కడ అప్పీలుదారు అయిన ఇందర్ సింగ్ ను నాథూ అనే వ్యక్తి చట్టబద్ధంగా దత్తత తీసుకున్నాడా అనేది మాత్రమే నిర్ణయం తీసుకోవాల్సిన ప్రశ్న.

సంబంధిత వాస్తవాలు ఇవే.. వివాదంలో ఉన్న ఆస్తిలో చివరి పురుష యజమాని అయిన నాథూ లూథియానా జిల్లాకు చెందిన జాట్. అతను అంధుడు, వివాహం చేసుకోలేదు మరియు ఎటువంటి సమస్య లేదు. అతను మోహన్పూర్ గ్రామానికి చెందినవాడు. అదే గ్రామానికి చెందిన ఇందర్ సింగ్ ఐదో డిగ్రీ పూర్తి చేసి మేనల్లుడు. ఇందర్ సింగ్ కేసు ఏమిటంటే, నాథూను తన చిన్నప్పటి నుండి చూసుకున్నాడు మరియు 1946 మార్చి 24 న, నాథూ అతనిని గ్రామ

పంచాయితీ ముందు "గుర్" (బెల్లం) పంపిణీ చేయడం ద్వారా దత్తత తీసుకున్నాడు మరియు మరుసటి రోజు, అంటే మార్చి 25, 1946 న, నాథూ తనకు అనుకూలంగా దత్తత పత్రాన్ని అమలు చేసి అదే రోజున నమోదు చేయించాడు. ఆ తర్వాత కొన్నాళ్లు నాథూ ఇందర్ సింగ్ తో కాపురం చేశాడు. అప్పుడు దావాలో ప్రతివాదిగా ఉన్న గుజార్ సింగ్ నాథూకు అత్యంత సన్నిహితుడు. 1946 సెప్టెంబరు 6న నాథూ సింగ్ ను విడిచిపెట్టి గిఫ్ట్ డీడ్ ను రద్దు చేశాడు. నాథూ మరణించిన మూడేళ్ల తర్వాత అంటే 1949 అక్టోబర్ 27న మరణించాడు. నాథూ మరణానంతరం గుజార్ సింగ్ నాథూ ఆస్తిని రెవెన్యూ రికార్డుల్లో తన పేరు మీద మార్చుకున్నాడు. నాథూ సింగ్ దత్తత నేల అనే ప్రాతిపదికన సుమారు 16 బిఘాల భూమి, ఒక ఇల్లు ఉన్న నాథూ సింగ్ ఆస్తిని స్వాధీనం చేసుకోవాలని ఇందర్ సింగ్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. లుధియానాలోని జాట్లలో ఉన్న ఆచారం ప్రకారం ఇందర్ సింగ్ ను నాథూ సక్రమంగా దత్తత తీసుకోలేదని ఆరోపిస్తూ గుజార్ సింగ్ ఈ దావాను దాఖలు చేశారు.

గ్రామపంచాయతీ ముందు దత్తత తీసుకున్నట్లు వచ్చిన కథనం రుజువు కాలేదని, దత్తత పత్రంలోని అంశాలు సరికాదని ట్రయల్ జడ్జి తేల్చిచెప్పారు. దత్తత యొక్క సంప్రదాయ నియమాల ప్రకారం దత్తత పత్రం అమలు చేసిన తరువాత నాథూ ఇందర్ సింగ్ ను తన కుమారుడిగా పరిగణించినట్లు చూపించే నిరంతర ప్రవర్తన ఉంటే తప్ప ఎటువంటి ప్రభావాన్ని చూపదని అతను కనుగొన్నాడు; మరియు అటువంటి సంబంధాన్ని చూపించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేనందున, ఇందర్ సింగ్ తన వాదనను వెల్లడించడంలో విఫలమయ్యాడు. దీంతో ఆ దావాను కొట్టివేసింది. ఆ తర్వాత ఇందర్ సింగ్ అప్పీల్ కు మొగ్గు చూపారు. దీనిని లుధియానా జిల్లా జడ్జి విచారించారు. 1946 మార్చి 24న లేదా దాదాపు గ్రామ పంచాయితీ ముందు నాథూ ఇందర్ సింగ్ ను తన వారసుడిగా ప్రకటించాడని, ఆ తర్వాత నాథూ ఇందర్ సింగ్ తో చాలా తక్కువ కాలం నివసించాడని న్యాయమూర్తి నిర్ధారణకు వచ్చారు. విద్వాంసులైన జిల్లా జడ్జి అభిప్రాయం ప్రకారం, ఆచార నియమాల ప్రకారం చెల్లుబాటు అయ్యే దత్తతను స్థాపించడానికి ఇది సరిపోతుంది మరియు ఇద్దరి మధ్య తండ్రీకొడుకులుగా అనుబంధం అవసరమని చెప్పడానికి

మరే ఇతర ఆధారాలు లేవు. ఈ విషయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని, 1946 సెప్టెంబరు 6 న నాథూ దత్తత పత్రాన్ని రద్దు చేయడం వల్ల ఎటువంటి ప్రయోజనం లేదని, ఎందుకంటే ఒకసారి చెల్లుబాటు అయ్యే దత్తతను రద్దు చేయలేమని జిల్లా జడ్జి అభిప్రాయపడ్డారు. అందుకు అనుగుణంగానే ఆయన అప్పీల్ కు అనుమతించారు.

అప్పీలేట్ నిర్ణయం వెలువడిన కొద్దికాలానికే గుజార్ సింగ్ మరణించగా, గుజార్ సింగ్ వారసులు, న్యాయ ప్రతినిధులుగా ప్రస్తుత ప్రతివాదులు పంజాబ్ హైకోర్టుకు రెండోసారి అప్పీలు చేశారు. పార్టీల మధ్య ప్రబలంగా ఉన్న ఆచార దత్తత నియమాలకు రెండు ముఖ్యమైన అంశాలు అవసరమని హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు అభిప్రాయపడ్డారు: (ఎ) వారసుడిని నియమించే ఉద్దేశం మరియు (బి) తండ్రీకొడుకులుగా ఇద్దరి మధ్య సహవాస చర్య. దత్తత పత్రాన్ని అమలు చేసిన తరువాత నాథూ అప్పీలుదారుతో నివసించిన ఆరు వారాల స్వల్ప కాలం నాథూ ఇందర్ సింగ్ ను తన భావి వారసుడిగా భావించాడని నిరూపించడానికి సరిపోదని వారు అభిప్రాయపడుతున్నారు. అందువలన లూధియానా జిల్లాలోని జాట్లలో ప్రబలంగా ఉన్న ఆచార నియమాల ప్రకారం దత్తత చెల్లుబాటు అయ్యేలా ఎటువంటి సంఘం లేదు. ఈ అభిప్రాయంతో హైకోర్టు జిల్లా జడ్జి ఇచ్చిన తీర్పును, డిక్రీని కొట్టివేసి, ప్రథమ న్యాయస్థానం తీర్పును పునరుద్ధరించింది.

రూ.20,000 కంటే ఎక్కువ వివాదంలో ఉన్న ఆస్తి విలువ రూ.20,000 కంటే ఎక్కువ ఉన్న తీర్పుగా పేర్కొంటూ రాజ్యాంగంలోని 133వ అధికరణం ప్రకారం సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని 109, 110 సెక్షన్ల కింద హైకోర్టు ధ్రువీకరణ పత్రం ఇచ్చింది. ఆ సర్టిఫికేట్ పై ప్రస్తుత అప్పీల్ మాకు వచ్చింది.

1946 మార్చి 26న లేదా దాని చుట్టుపక్కల గ్రామ పంచాయితీ ముందు నాథూ ఇందర్ సింగ్ ను తన వారసుడిగా ప్రకటించాడని రికార్డుల్లో ఉన్న సాక్ష్యాధారాలు రుజువు చేస్తున్నాయని జిల్లా న్యాయమూర్తి కనుగొనడం స్పష్టంగా వాస్తవాన్ని కనుగొంది మరియు రెండవ అప్పీలులో

కట్టుబడి ఉంది. ఆ అన్వేషణలో కరెక్టు లేదా ఇతరత్రా విషయాలను ఇప్పుడు ప్రచారం చేయలేము. లుధియానాలోని జాట్లలో అమలులో ఉన్న దత్తత నియమాల ప్రకారం, చట్టబద్ధమైన దత్తతకు రెండవ అంశం, అనగా, నియమిత వారసుడిని కొడుకుగా పరిగణించడం అవసరమా అనే ప్రశ్న చుట్టూ హైకోర్టులో మరియు మా ముందు వివాదం కేంద్రీకృతమైంది.

పిటిషనర్ తరఫున హాజరైన అచ్రూరామ్ వాదిస్తూ జిల్లా జడ్జి వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయం సరైనదేనని వాదించారు. రట్టిగాన్ డైజెస్ట్ ఆఫ్ ట్రెడిషనల్ లా (ఏడో ఎడిషన్) లోని పేజి 50లో వారసుడి నియామకం విషయంలో ఆచార నియమం యొక్క సాధారణ ప్రకటనను ఆయన ప్రస్తావించారు. వివరణ 1తో కూడిన ఆ పేరాగ్రాఫ్ ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

35. పంజాబు మధ్య, తూర్పు ప్రాంతాలలో పుత్రులు లేని భూప్రతినిధి తన వారసుడిగా తన బంధువులో ఒకరిని నియమించవచ్చు.

వివరణ 1. అటువంటి నియామకం, వేరే పద్ధతిని నిర్దేశించే ప్రత్యేక ఆచారం లేనప్పుడు, ఈ క్రింది మార్గాల్లో దేనిలోనైనా వ్యక్తమవుతుంది, (ఎ) సోదర-హుడ్ ముందు అధికారిక ప్రకటన, (బి) ఉద్దేశపూర్వక నియామకానికి అనుగుణంగా ఏదైనా ఆచరణకు ముందు లేదా తరువాత రాతపూర్వక ప్రకటన, లేదా (సి) నిర్దిష్ట వ్యక్తిని వారసుడిగా నియమించే స్పష్టమైన ఉద్దేశ్యాన్ని సూచించే దీర్ఘకాలిక ఆచరణ విధానం."

విద్వాంసుడైన కౌన్సెల్ యొక్క వాదన ప్రకారం. పైన పేర్కొన్న సాధారణ నియమం ప్రకారం, దత్తత ద్వారా వారసుడిని నియమించడం ఈ క్రింది మార్గాల్లో ఒకటిలో వ్యక్తమవుతుంది: (ఎ) అధికారిక ప్రకటన ద్వారా, సోదరత్వానికి ముందు, (బి) రాతపూర్వక ప్రకటన ద్వారా, ఉద్దేశపూర్వక నియామకానికి అనుగుణంగా ఏదైనా ఆచరణ లేదా (సి) నిర్దిష్ట వ్యక్తిని వారసుడిగా నియమించే స్పష్టమైన ఉద్దేశ్యాన్ని సూచించే దీర్ఘకాలిక ఆచరణ. దత్తతకు సంబంధించిన

అధికారిక ప్రకటనను నాథూ గ్రామ పంచాయితీ ముందు చేసినట్లు జిల్లా జడ్జి కనుగొన్న దృష్ట్యా, నియామకానికి తగిన వ్యక్తీకరణ ఉందని పండిత న్యాయవాది వాదించారు. రట్టిగన్స్ డైజెస్ట్ యొక్క పదమూడవ ఎడిషన్ లో 0 ద్వారా సవరించిన విధంగా కొంత భిన్నమైన నియమం ఉందని అతను సమర్పించాడు. పి.అగర్వాల్ చట్టం యొక్క సరైన ప్రకటన కాదు; దత్తత యొక్క వాస్తవికతను రూపొందించడానికి అవసరమైన రెండు అంశాలు (1) వారసుడిని నియమించే ఉద్దేశ్యం మరియు (2) సంఘు చర్య (పుట 497 చూడండి). పంజాబులోని ఇతర ప్రాంతాలలో పాలన యొక్క ఖచ్చితమైన పరిధి మరియు పరిధి యొక్క మరింత సాధారణ ప్రశ్నను పరిశీలించడం ఈ సందర్భంలో అనవసరమని మేము భావిస్తున్నాము; ఎందుకంటే లూధియానా జిల్లాలో పాలన పరిధి గురించి మాకు తిరుగులేని ఆధారాలు ఉన్నాయి. సెటిల్మెంట్ అధికారి జె.ఎం.డన్నెట్ సంకలనం చేసి ధృవీకరించిన లుధియానా జిల్లా ఆచార చట్టం (రేవాజ్-ఇ-ఆమ్) లో, లుధియానా జిల్లాలోని జాట్లలో సంప్రదాయ దత్తత యొక్క లాంఛనాలు ఈ క్రింది ప్రశ్న మరియు సమాధానం రూపంలో పేర్కొనబడ్డాయి (పేజీ 102 చూడండి):

"ప్రశ్న 68. దత్తత తీసుకోవడానికి ఎలాంటి ఫార్మాలిటీస్ అవసరం ?

జవాబు- దత్తత అనేది మతపరమైన వేడుక కాదు కాబట్టి, ప్రత్యేక లాంఛనాలు అవసరం లేదు. దత్తత తీసుకునే వ్యక్తి సాధారణంగా ఇరుగుపొరుగువారిని మరియు తన బంధువులను కలిపి పిలుస్తాడు మరియు తాను (దేవుడిని) దత్తత తీసుకున్నట్లు చెప్పి గుర్ ను పంపిణీ చేస్తాడు. కొన్నిసార్లు దత్తత చర్య అమలు చేయబడుతుంది. కానీ దత్తత ప్రకటన, కుమారుడిగా సాధారణ ఆచరణ చేస్తే సరిపోతుందని భావిస్తున్నారు.

అప్పుడు కంపైలర్ ఇలా గమనిస్తాడు:

" కేస్ లా అంగీకరిస్తుంది. సంప్రదాయ దత్తతకు ఎటువంటి ఫార్మాలిటీలు అవసరం లేదనేది సుస్థిర సూత్రం.......... దత్తత యొక్క వాస్తవాన్ని నిర్ధారించడానికి అవసరమైన సాక్ష్యాలు స్పష్టంగా వ్యక్తీకరించబడిన మరియు చూపించిన ఆచరణకు సాక్ష్యం మాత్రమే.

79లో, పంజాబ్ రికార్డ్ ఆఫ్ 1882 (మౌజా బగా కలాన్ తహసీల్ సామ్రాలా యొక్క జాట్లు) ఒక పని మరియు సాధారణ ప్రవర్తన యొక్క అమలు సరిపోతుంది, కానీ 94, పంజాబ్ రికార్డ్, 1893 లో ధాలివాల్ జాట్లలో, పూర్వాపరాలు లేదా తదనంతర ఆచరణతో సంబంధం లేకుండా కేవలం ఒక చర్యను అమలు చేయడం సరిపోదు."

లూధియానా జిల్లా యొక్క సంప్రదాయ చట్టం యొక్క ప్రకటన ప్రామాణికమైనదని శ్రీ అచ్రూ రామ్ చాలా నిష్పాక్షికంగా అంగీకరించారు, అయితే ఇచ్చిన సమాధానాలలో పేర్కొన్న అనేక వివరాలు తప్పనిసరి కాదు. ఏదేమైనా, లుధియానా జిల్లాలోని జాట్లకు సంబంధించినంతవరకు, దత్తతకు అవసరమైన లాంఛనాలు, మొదటిది, దత్తత ప్రకటన మరియు రెండవది, నియమించబడిన వారసుడిని కుమారుడిగా సాధారణ ఆచరణ చేయడం. కేవలం ప్రకటన లేదా దత్తత పత్రాన్ని అమలు చేయడం కూడా పూర్వాపరాలు లేదా తదనంతర ఆచరణతో సరిపోదు. అలాంటప్పుడు హైకోర్టు తన నిర్ణయం సరైనదేనని స్పష్టం చేసింది.

ఇదే విషయాన్ని అధికారులు నిర్ధారిస్తున్నారు. మన దృష్టిని ఆకర్షించిన తొలి నిర్ణయం గురుబచ్చా వర్సెస్ బుజా (1). ఆ సందర్భంలో, సంతానం లేని యజమాని ద్వారా దత్తత తీసుకునే అధికారం వివాదాస్పదం కానప్పుడు, దత్తత తీసుకోవడానికి అవసరమైనది దత్తత తండ్రి సంబంధిత బాలుడిని తన కొడుకుగా దత్తత తీసుకోవాలనే ఉద్దేశం యొక్క స్పష్టమైన వ్యక్తీకరణ మరియు దత్తత పత్రాన్ని అమలు చేయడం మరియు నమోదు చేయడం ద్వారా ఆ ఉద్దేశ్యానికి తగిన వ్యక్తీకరణ మరియు కోర్టులో స్పష్టమైన ప్రకటన మరియు తదనంతరం దత్తపుత్రుడిగా ఆచరణ పొందారు. అయితే దత్తత పత్రం అమలు చేసిన వెంటనే దత్తత తీసుకున్న తండ్రి రివర్షన్స్ దావా వేసిన కేసులో అది కారణం కాదని ఎత్తిచూపారు. తదుపరి ఆచరణ యొక్క రుజువును డిమాండ్ చేయగలదు. మా ముందున్న కేసులో నాథూ ఆ దస్తావేజు అమలు చేసిన మూడేళ్ల తర్వాత చనిపోయాడు. దస్తావేజు అమలు చేసిన కొన్ని వారాల తరువాత అతను ఇందర్

సింగ్ ను విడిచిపెట్టాడు, మరియు (1) (1911) 46 పంజాబ్ రికార్డ్ 151 కు ఆచరణ చేయడానికి బదులుగాసుమారు ఐదు నెలల్లోనే దస్తావేజును రద్దు చేశాడు.

ఇందర్ సింగ్ తన కొడుకుగా అతనితో అలాంటి అనుబంధాన్ని తిరస్కరించాడు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఇందర్ సింగ్ ను నాథూ తన కుమారుడిగా దత్తత తీసుకునే ఉద్దేశం సరైన రీతిలో లేదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. బాజ్ సింగ్ వర్సెస్ ప్రతాప్ సింగ్ (1)లో ఇది గమనించబడింది:

ఈ నియామకం చెల్లుబాటు కావాలంటే ఏదో ఒక స్పష్టమైన, ఆనవాయితీ పద్ధతిలో జరగాలని, ఒక దస్తావేజు అమలుతో పాటు సుదీర్ఘకాలం కొనసాగాలని చెప్పడానికి పుష్కలమైన అధికారాలు ఉన్నాయి. ఆచరణ యొక్క కోర్సు ఎల్లప్పుడూ అటువంటి నియామకాన్ని వ్యక్తీకరించే పద్ధతులలో ఒకటిగా గుర్తించబడింది."

చజ్జు వర్సెస్ మెహర్ సింగ్ (2)లో 'దత్తత తీసుకున్న తండ్రి చేసిన పనిని అమలు చేస్తే సరిపోదని, తదనంతర ఆచరణ రుజువు కాలేదని, దత్తతను నిర్ధారించలేదు. చనన్ సింగ్ వర్సెస్ బూటా సింగ్ (3)లో తీర్పు జులుందూర్ జిల్లా యొక్క ఆచార చట్టంపై కొనసాగింది మరియు దాని ఆధారంగా ఒక నిర్దిష్ట వ్యక్తిని వారసుడిగా నియమించాలనే స్పష్టమైన ఉద్దేశ్యాన్ని తెలియజేస్తూ నియామకం ఏదో ఒక ప్రకటన లేదా ఆచరణ విధానం ద్వారా వ్యక్తపరచాలని భావించబడింది; రెవాజ్-ఐ-యామ్ కు సంబంధించి నమోదు చేయబడిన ప్రశ్నోత్తరాలు సంప్రదాయ నియమం యొక్క సారాంశాన్ని స్పష్టంగా ప్రకటించాలని సూచించాయి. వారి లార్డ్షిప్స్ ఒక కేసును డీల్ చేసింది, దీనిలో కోర్టులో బహిరంగ ప్రకటన మాత్రమే కాదు, తరువాత నియమించబడిన వారసుడిని దత్తత తండ్రి కొడుకుగా పరిగణించాడు. కిషన్ సింగ్ వర్సెస్. తరు (4) ఆచార చట్టం ప్రకారం దత్తత తీసుకోవడానికి అవసరమైనది దత్తత తీసుకున్న తండ్రి సంబంధిత బాలుడిని తన కొడుకుగా దత్తత తీసుకోవాలనే ఉద్దేశం యొక్క స్పష్టమైన వ్యక్తీకరణ మాత్రమే అని, దత్తత

పత్రాన్ని అమలు చేయడం మరియు రిజిస్టర్ అధికారి ముందు స్పష్టమైన ప్రకటన మరియు దత్తపుత్రుడిగా నిరంతరం ఆచరణ చేయడం ఉద్దేశ్యానికి తగిన వ్యక్తీకరణ అని గమనించారు.

ఈ కేసు పరిస్థితులలో నాథూ 1946 మార్చి 24న గ్రామపంచాయతీ ముందు చేసిన డిక్లరేషన్, అతి తక్కువ సమయంలోనే రద్దు చేసిన దత్తత పత్రాన్ని అమలు చేయడం నాథూ ఇందర్ సింగ్ ను తన కుమారుడిగా దత్తత తీసుకోవాలనే ఉద్దేశానికి తగిన వ్యక్తీకరణ కాదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. నాథూ సింగ్, ఇందర్ సింగ్ ను తన కొడుకుగా భావించినట్లు ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు; దీనికి విరుద్ధంగా, అతను ఇంతకు ముందు చేసిన ప్రకటనను తిరస్కరించినట్లు చూపించడానికి ఆధారాలు ఉన్నాయి.

పైన చెప్పిన కారణాల వల్ల, అప్పీలులో ఎటువంటి వాస్తవం కనిపించడం లేదు, తదనుగుణంగా, ఖర్చులతో తోసిపుచ్చబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేత..

(1) (1923) 77 ఐ.సి. (2) (1930) 31 పి.ఎల్.ఆర్. (3) ఎ.ఐ.ఆర్. 1935 లాహ్. 83. (4) ఎ.ఐ.ఆర్. 1949 తూర్పు పంజాబ్ 342.